

Dos.Dr. Telman Nusretođlu

Hazar Üniversitesi Öğretim üyesi

AZERBAJCAN'DAN 31 MART MEKTUBU... Türkiye'nin bekâsı Türk dünyasının bekasıdır

<https://m.turkiyegazetesi.com.tr/yazarlar/genis-aci-fikir-ve-tartisma/607259.aspx>

30 Mart 2019

Stratejik Avrasya coğrafyasında, Pasifik'ten Akdeniz'e inşa ettiğimiz muhteşem medeniyetin ruhunu hissedip yeni bir dirilişinin hasreti içinde olan her bir fert, Türkiye'nin bu millet ve ümmet için karargâh olduğunun farkındadır. Güçlü bir Türkiye olmazsa Azerbaycan, Kazakistan ve Türkistan, zorlu jeopolitik şartlarında millî bağımsızlığını kolay muhafaza edemez.

Türkiye'de yaşanan her bir olay , kaleyi zayıflatmaya yönelik gizli açık bütün saldırılar, Türk medeniyet coğrafyalarını tedirgin etmek zorundadır.

Çin-Rus kıskacında olan Türk cumhuriyetleri, Ankara'nın desteğine ciddi ihtiyaç duyuyor.

31 Mart seçimleri öncesinde Türkiye'nin gündemini meşgul eden beka tartışmasını bir de dünyada ve bölgemizde cereyan eden önemli gelişmeleri göz önünde bulundurarak değerlendirmekte fayda var. Zira Türkiye'nin beka meselesi aynı zamanda geniş coğrafyaların, Türk dünyası ve İslam âleminin de beka meselesidir. Yüz yıl önce de bu böyleydi. Bu kaygı ve şuurla Müslümanlar Türkistan'dan Kafkasya'ya, tebası oldukları çarlık Rusya'sına isyan bayrağı açıp gönüllü birlikler oluşturarak Çanakkale'ye, Kafkas cephesine karargâh savunmasına gidiyorlardı.

Yeni Zelanda'daki camide, onlarla masum Müslümanı katleden o terörist ve arkasındaki güçlerin Türkiye ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan aleyhinde sarf ettiği nefret dolu sözleri bize ders alacağımız bazı mesajlar veriyor. Yarım asırdır Ankara'yı türlü bahanelerle ötekileştirip, haçlı taassubu sergileyerek Avrupa Birliği'ne yakın görmüyorlar. Hamdolsun ki Doğu Türkistan'dan Balkanlar'a dünya siyasetinin geleceğinin şekillendiği stratejik Avrasya coğrafyasında, Pasifik'ten Akdeniz'e inşa ettiğimiz muhteşem medeniyetin ruhunu hissedip yeni bir dirilişinin hasreti içinde olan her bir

ferdimiz, yine Türkiye'nin bu millet ve ümmet için karargâh olduğunun farkındadır. Bu defa Pakistan'dan Azerbaycan'a yüz yıl öncekinden farklı olarak bağımsızlıklarına kavuşmuş, gücü ve imkânı artmış, oynanan oyunların farkında olan bir Türk İslam dünyası gerçeği var. "Türkiye" adı, taşıdığı misyon ve mefkureyle bir ülke ve devletin sınırlarını aşalı, Türk kelimesi Rabbani kodlarıyla karşı duran iki küresel kutuptan birini muhtevasında toplayalı asırlar oldu. Bu yüzden geçen hafta Araplar arasında sosyal medya üzerinden yapılan oylamada "İslam âlemine hangi ülke liderlik yapmalıdır?" sorusuna ezici çoğunluk "Türkiye" diye cevap vermiştir. Son birkaç yüz yıldır karargâh Anadolu'nun kuşatılması, zayıflatılması sonucunda yaşadığımız felaketler ve İrevan, Karabağ, Kırım, Halep, Filistin'de kaybettiğimiz yurtlar bunu bize acılarıyla öğretmiştir. Ve hakkını samimiyetle teslim edelim ki Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın konuşmaları, müstemleke dayatmaları karşısındaki dik duruşu, teşvik ettiği diziler ve yayınlarla ısrarla şuur ve ruhumuza yönelttiği "Yaşayacaksak izzetle yaşayalım, öleceksek de adam gibi ölelim. Ezilen halklarla birlikte üstünlerin hukuku yerine hukukun, adaletin üstünlüğünü yeniden yeryüzüne hâkim kılalım, İslam dünyasına biçilen kefenleri yırtıp atalım" hitabı da üstünü kül örtmüş duygularımızın uyanmasına, boyunduruk altında yaşamamıza vesile olan devşirme yapıları fark etmemize vesile olmuştur.

Unutmayalım tarih yalnız ondan ders alanların derdine derman olmaktadır. Farklı etnik ve dinî kimlikleri barış ve hoşgörüyü yöneten, emperyal odakların global sömürü düzeni karşısında en büyük engel olan Osmanlı Devleti'ni yüz yıl evvel hükûmet oyunları ile düşürenler, bizlere de coğrafyamız, ümmetimiz ve milletimize bir bütün olarak bakmayı öğretmedi mi? Bu sebeple Türkiye'de yaşanan her bir olay, kaleyi zayıflatmaya yönelik gizli açık bütün saldırılar, Türk medeniyet coğrafyalarını tedirgin etmek zorundadır. Askerî, kültürel, ekonomik olarak güçlü bir Türkiye olmazsa Azerbaycan, Kazakistan ve Türkistan, zorlu jeopolitik şartlarında millî bağımsızlığını kolay muhafaza edemez. İstiklal ve diriliş bekleyen mazlum soydaşlarımız, Müslümanlar direncini, mücadele ruhunu kaybeder. Kuzey Azerbaycan topraklarında insanlarımızın beyinlerini zehirleyen, Güney Azerbaycan'daki otuz milyon Türkün millî-kültürel haklarını gasbeden İran rejiminin daha birkaç hafta önce hem de Hocalı soykırımının yıl dönümünde Ermenistan Başbakanı Paşinyan'ı Tahran'da ağırlaması, İranlı

yetkililerin sık sık tarihî hakikatlerle alay edercesine “Kuzey Azerbaycan İran toprağıdır” demesi nasıl bir zorlu coğrafyada bulunduğumuzu gözler önüne seriyor. Ya Rusya? Rejim ve yönetimler değişse de asırlardır Moskova’nın Türk coğrafyalarında hâkimiyet kurmak, bizi zayıf ve güçsüz bırakmak, dönüştürmek politikası hiç değişmiyor. Putin Rusya’sının “Yakın Çevre” adlı yeni müstemleke doktrini, birinci derecede Karadeniz ve Hazar havzasını, Türkistan coğrafyasını hedef almaktadır. Diğer yandan son günlerde Gürcistan’ın Paris doğumlu yeni Cumhurbaşkanı üzerinden Türkiye-Gürcistan-Azerbaycan hattını kırmaya yönelik hamleler yapıldığı da çok açık. Doğu Akdeniz’de suların her geçen gün ısındığını, oluşturulmak istenen Rum-Yunan-İsrail-Mısır ittifakının Ankara’yı oyun dışı bırakma amacına hizmet ettiği çok açık. Bütün bu tehditler, Türkiye için millî güvenlik sıkıntıları oluşturmaktadır. “Modern İpek Yolu”nun enerji ve ticaret güzergâhında stratejik konuma sahip olan Çin-Rus kısılcığında olan Türk cumhuriyetleri, Ankara’nın desteğine ciddi ihtiyaç duyuyor. Çin rejiminin Doğu Türkistan’da uyguladığı asimilasyon ve yok etme politikaları engellenebilirse yine Türkiye’nin gücüyle engellenir. Maalesef Amerikan emperyalizmi ve Avrupa’da bölgemiz ve milletimizle ilgili daha hümanist bir yaklaşım içinde değil. Elbette Avrupa, kendi içinde ciddi sorunlar ve sınamalarla karşı karşıya. Almanya ve İngiltere arasındaki tarihî rekabet yeni bir aşamaya girmiş durumda. Eski dünya nizamının artık sürdürülemez olduğu, yeni jeopolitik şartlar içinde daha bir yüz yıl sürecek paylaşım mücadelesinin fitilinin de yüz yıl önce olduğu gibi yine Avrupa üzerinden ateşlendiğini görmemek mümkün değil. Türkiye liderliğindeki Türk İslam âlemi, bu asırlık hesaplaşma ve paylaşımın tam da merkezinde yer almaktadır. Dünyanın en büyük askerî gücü olan NATO’nun tarihinde ilk defa “müttefikler” arasında bu kadar derin güvensizlik ve çıkar çatışması söz konusu. “Teröre karşı mücadele eden” Amerika ve Avrupa’nın büyük bir ikiyüzlülükle Türkiye’ye karşı PKK ve FETÖ gibi terör örgütlerini himaye etmesi acziyetin, tekrar kendi limanlarına demirlemek istedikleri eski Türkiye özleminin ifadesidir. Fakat bu stratejik coğrafyalarda bütün yönleriyle hiçbir milletin sahip olmadığı potansiyel güce sahip olan Türkiye’nin Atlantizm ile Rus Avrasyacılığı arasında sıkışmak mecburiyeti yoktur. Büyük savaş ve global türbülansın hazırlığı gibi gözükken ekonomik kısıkaçlar, jeostratejik çatışma ve vekalet savaşları şiddetlenirken millî bağımsızlığımızı, imzalar içinde imzamızı muhafaza edebilmek için Ankara liderliğinde coğrafyamızın aklını,

maddi gücünü seferber ederek insan, yüksek teknoloji ve silah sanayi yatırımlarıyla daha fazla birlik ve güç inşa etmemiz lazım. Yüz yıl önce tarihi yurtlarımızda proje Ermeni devletini oluşturarak, “başla beden” olan Anadolu’yla Kafkasya ve Türkistan’ı, ayırmak için oyun kuranlar şimdi de Fırat’ın doğusunda terör örgütlerini açıktan himaye ederek Orta Doğu’nun Müslüman halklarıyla Türkiye arasında duvar örmek hevesindedir. Türkiye’yi kuşatarak, FETÖ devşirme sistemi örneğinde olduğu gibi Avrasya’nın kalpgâhı olan tüm Türk İslam âlemini de teslim almayı hedefliyorlar. İkinci Dünya Savaşı’ndan bu yana, devlet ve toplum hayatının derin katmanlarına yerleştirilmiş emperyal hücrelerin deşifre edilerek Erdoğan liderliğindeki millî Türkiye’nin siyasi ve ekonomik istikrarının güçlendirilmesi , içeride ve dışarıda oluşturulmak istenen millî güvenlik sorunlarını kararlı bir şekilde halletmesi, Türk dünyasına yönelik vizyon , mefkure ve iş birliği açılımı, kuşkusuz bu paylaşım savaşındaki güç merkezlerinin uykusunu kaçırmaktadır. Bütün bunlara savunma sanayiinde, enerji koridoru olma istikametinde Ankara’nın ciddi başarılarını da ekleyebiliriz. Erdoğan ve Aliyev’in gayretleriyle gerçekleştirilen TANAP, Bakü-Tiflis-Kars Demiryolu gibi millî projelerle büyük Türk coğrafyalarının ekonomik, kültürel bağları günden güne kuvvetlendirilmektedir. Özbekistan ve Kırgızistan’la geliştirilen ilişkiler, Kazakistan’da dirayetli devlet adamı Nursultan Nazarbayev’in liderliğinde devam eden değişim ve dönüşüm süreci de Türk gücünün geleceğine olan umutları artırmaktadır. Türk ordusunun asırlık emperyal proje niteliğindeki Akdeniz’e çıkışı olan terör devleti projesini büyük ölçüde bertaraf etmesi de Erdoğan liderliğindeki Türkiye’nin daha çok Ankara’dan yönetilmesiyle mümkün olmuştur. Dünyada kritik süreçlerin, mücadelelerin yaşandığı bir devirde bu müspet politikaların devamının sağlanması oldukça önemlidir. Türklerin tarihindeki pek çok lider karakterinin, yüksek cesaret ve zor şartlar altında uyguladıkları stratejilerle olayların seyrini değiştirdiklerini, Anadolu’daki Türklük ruhunu söndürmeye çalışan çevreler de iyi idrak ediyorlar. Devletler üzerinden kurdukları derin siyasi konfigürasyonlarla beşeriyete yön vermeye çalışanların, algı operasyonlarıyla kitleleri, milletleri manipüle ederek hâkimiyetlerini sürdüren global yapılanmaların yıllardır sistematik olarak Erdoğan’ı itibarsızlaştırmaya çalışmaları aşikârdır. Ülküsü ve milleti için sinisini her türlü tehlikelere siper eden ülkücü camia da Devlet Bahçeli liderliğinde, Cumhurbaşkanının yanında

saf tutmuşken Türk dünyasının birliği istikametindeki umutlar da gnbeğn artmaktadır. Bu yüzden 31 Mart seçimleri sonrası ortaya çıkan tabloda bu siyasi hattın güçlenerek yola devam etmesi, Türkiye'nin yeniden sistem tartışmalarına yuvarlanmadan, siyasi istikrarın koruyarak açılımlarını sürdürmesi bütün Türk İslam âleminin bekası, güvenliği için de oldukça önem arz ediyor...